

**Charita
Jeseník**

OKÉNKO

Úvodní slovo

Milí přátelé,

konec března přinesl nejen změnu času, ale taky velkou konkurenci měsíci dubnu ohledně aprílového počasí. Uvidíme, co nám ukáže duben, určitě ale přinese delší dny a snad jich bude i hodně slunečných. Více světla pak nám všem dodá energii a chuť začít s aktivitami, které jsme odkládali.

Duben máme ale také tradičně spojen s oslavou velikonočních svátků. Připomínáme si ukřižování a zmrtvýchvstání Ježíše Krista, který nás tak osvobodil od zla a hříchu a zároveň nám nabídl možnost života věčného. V několika dnech prožijeme smutek i radost a taky velkou úlevu, protože někdo z nás sňal těžké břemeno a vzal ten těžký úděl na sebe.

Všichni si určitě vybavíme, jaké to je, když nám někdo pomůže třeba jen sdílet naše trápení, řešit naše problémy nebo prostě jen s námi je v nějaké těžké chvíli. To je úděl pracovníků v pomáhajících profesích. Každý den tu být pro druhé, pomáhat jim s jejich starostmi, s tím, co už nezvládnou, nebo si jen vyslechnout jejich stesk.

Pokaždé si v naší službě uvědomím, jak je každý klient jiný, u každého se onemocnění demencí projevuje jinak a náš personál stále přijímá nové výzvy a hledá způsoby, jak těmto lidem pomoci nést jejich těžký úděl. Přitom často si sami nesou ten svůj kříž, který není zrovna lehký. A i když na ty své zaměstnance občas zabrblám, jsou stejně mými nedoceněnými hrdiny a hrdinkami.

V duchu Velikonoc se proto radujeme, že takové lidi kolem sebe máme.

A není jich málo.

Přeji vám všem požehnané velikonoční svátky.

Kamila MACUROVÁ
vedoucí Domova
pokojného stáří
sv. Františka

Velikonoce se blíží

Nejkrásnější svátky jara už nám klepou na dveře. Na Velikonoce, které jsou nejdůležitějším křesťanským svátkem, se pilně a s velkým předstihem chystají ve všech službách Charity Jeseník. V našich domovech už začali s přípravou velikonoční výzdoby.

S Popeleční středou započal pro věřící čtyřicetidenní půst. V tento den i Vývažovna AVE nabídla strážníkům bezmasý oběd a podle tradice zůstanou postní i všechny pátky. Na Zelený čtvrtek budou kuchařky vařit špenát a na Velikonoční pondělí připraví sladké kynuté knedlíky a slavnostní hamburskou kýtu s knedlíkem.

Přípravami na Velikonoce žijí i v našich domovech. Dvě seniorky si v DPS sv. Hedviky vyžádaly vyfouklá vejce, kterým háčkují krásné košíčky. Další dekorace budou s pomocí vyfouklých vajec vytvářet seniorky v aktivizační dílně. Už nyní se v domově těší na Pašijový týden. „Budeme mluvit o tradicích a celý domov bude hodně barevný. Každý den bude mít personál i klienti trička v tematických barvách, takže na Modré pondělí budeme v modré a tak dále,“ přiblížila plány

koordinátorka péče Vladislava Koisová. Rušno bude i v kuchyni. Klienti upečou velikonoční beránky a jidáše. Jemnou motoriku potrénují při barvení vajec a pletení pomlázek. V Domově pokojného stáří sv. Františka v Javorníku se zkrášlování prostor ujme Jana Hružková. Z Vývažovny AVE budou mít pro aktivizace zajištěnou dodávku vajec, takže jejich zdobení do veselých barev už nebude nic bránit. Do domova před nedávnem přibyli noví klienti, kteří se rádi zapojují do různých činností. „Pokusíme se zapojit nové pány a požádat je, aby nám upletli pomlázky a na Velikonoce vyšlehali naše klientky,“ uvedla provozní domova Jana Šubrtová.

Velikonoční atmosféra nebude chybět ani v Charitním domě sv. Anežky, kde pracovníce společně s klienty upletli při aktivizacích velikonoční věnec z vrbového proutí s vyfouklými vajíčky. Před Velikonocemi bude sociální pracovnice učit klienty i personál plet pomlázku. Také si zde upečou velikonočního beránka. „Doufám, že v pondělí pánové symbolicky vymrskají ženy, které pro ně budou mít nachystané mašličky,“ řekla aktivizační pracovnice Anna Strýčková.

Co nás čeká v dubnu...

- **Světový den porozumění autismu** si připomenou v DSŠ
- **V Charitním domě sv. Anežky** oslaví Světový den zdraví
- **Sbírka potravin** v supermarketu Lidl Jeseník
- **V Domově pokojného stáří sv. Františka** bude Utopencobraní
- **Zdravotníci zavítají na besedu** do Denního stacionáře Šimon

Čtěte dál...

- **Čarování ve stacionáři** (str. 2)
- **Rodinám pomáhá tři roky** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 4–5)
- **Z mého pohledu** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Čarování ve stacionáři

Kouzla a triky ovládly Denní stacionář Šimon. V rámci celoročního projektu „Ten dělá to a ten zas tohle“ nahlédli uživatelé v březnu pod pokličku kouzelníků. Se svým představením přijel do stacionáře ten nejvyšší kouzelník v České republice.

Teprve triadvacetiletý Mikuláš Horník je se svými 209 cm nepřehlédnutelný a své publikum si získal okamžitě, jakmile vstoupil do místnosti. Přestože z vystoupení před dětmi je zvyklý na jejich bezprostřednost, tak uživatelé jej „dostali“ svou srdečností. Každý si s ním chtěl podat ruku, pohlédit jej, obejmout.

Po přivítání vedoucí stacionáře Martou

Noskovou, kouzelník Mikuláš rád předvedl, co obnáší jeho profese. Když své publikum vyzval, aby dávalo pozor a soustředilo se na barvu karty s králíkem v klobouku, uživatelé ani nedutali. „Uvidíme, jak moc jste pozorní. Na kartě je králík v klobouku. Na vás bude zapamatovat si jeho barvu. Jakou vidíte barvu?“ zeptal se kouzelník. „Žlutou,“ reagovali

diváci. „Ale vždyť je červená. Vlastně, teď už černá,“ usmál se kouzelník. Když pak vytáhl Rubikovu kostku a chtěl s ní čarovat, málem o ni přišel, protože Honza vyběhl a chtěl ji pro sebe. Naštěstí si kouzelník rekvizitu ubránil, a tak ukázal, že stačí párkrát mávnout a všechny barvy jsou na svém místě. Ovace sklídl i za kouzla s kruhy, které jedním pohybem měnily barvy. Diváci nechápavě kroutili hlavami, když Mikuláš čaroval s kartami, které schoval do krabičky, kterou hladil, pak pálił zapalovačem, a nakonec s ní pořádně zatřepal. „Jak vidíte, tak eso je v čudu, čtverka je opálená, jako by byla na dovolené a devítka se z toho třepání celá zhroutila,“ zakončil kouzelník další ze svých triků.

Do role čarodějů se vžili i uživatelé, kteří se na chvíli stali kouzelníkovými asistenty. Pak přišla na řadu autogramiáda a otázky. Uživatelé se například dozvěděli, že svůj první kouzelnický kuffík našel Mikuláš před 12 lety pod vánočním stromkem. Stejný dárek dostal i jeho kamarád, který jej naučil první trik. S kouzelnou hůlkou, jakou má Harry Potter, ale kouzlit neumí. „To se teda máte co učit,“ řekla Kristina. Když ale Mikuláš prozradil, že byl s rodiči v Americe a viděl představení kouzelníka Davida Copperfielda, který kolem něj proběhl v dvoumetrové vzdálenosti, vzali jej zase na milost.

Domov bude plný květin

Práce pečovatelky je více než jen „práce.“ Je to poslání, při kterém lidé ze sebe dávají víc, než musí. Tyto zdánlivé „maličkosti“ jsou k nezaplacení.

Jednu takovou „maličkost“ udělaly pro své klienty pracovnice Charitního domu sv. Anežky ve Vidnavě. Domluvily se, že prostředí, které se pro seniory stalo novým domovem, zútulní květinami. Na tom by nebylo nic zvláštního, až na to, že pracovnice samy přinesly z domu své rostliny, které namnožily, aby seniorům udělaly prostředí příjemnější. Ze samotného sázení se stala

příjemná aktivizace na procvičení jemné motoriky i paměti, do níž se zapojilo několik klientek. „Pomaloučku u nás vítáme jaro. Klientky společně s pečovatelkou Simonou Bugovou zasadily pokojovky do květináčů, a do vyvýšeného květináče zasely slaměnky. Všechny byly moc šikovné a teď už jen budeme čekat, až vše vykvetne,“ uvedla aktivizační pracovnice Anna Strýčková.

Kalendárium

- **2021** – V Domově pokojného stáří sv. Františka se před čtyřmi lety dočkali nového vybavení do své společenské místnosti. Kromě krásného nábytku zde mají i akvárium.
- **2022** – Po Velikonocích začala v DPS sv. Hedviky rekonstrukce výtahu, který už po modernizaci volal dlouho. Dveře výtahu se ztěžka otvíraly a také už nezastavoval přesně, jak je pro plynulý nájezd třeba.

Stalo se ...

Sushi od profesionála

Workshop v přípravě sushi připravili pro milovníky této pochoutky v Centru pomoci sv. Martina. Profesionální kuchař pan Andrej, který se na Ukrajině specializoval i na asijskou kuchyni, zasvěcoval trpělivě všechny zájemce do tajů přípravy sushi. Kromě speciálních grifů, které jsou potřeba k formování asijské speciality, prozradil i recept na přípravu rýže a lososa.

Měsíc plný zážitků

V noci z 29. března na 30. března se čas posunul o hodinu kupředu. Nastal nám letní čas. Na letní teploty si sice ještě nějaký ten měsíc počkáme, ale jaro nám už vtrhlo do našich příbytků a do zahrad. A veselejší nálada vládne i v našich službách.

Pestrý duben čeká Centrum pomoci sv. Martina, jehož pracovníci se i nadále věnují rodinám, které zasáhla zářijová povodeň, a s potravinovou a materiální pomocí pomáhají lidem v nouzi. Kromě toho Centrum také organizuje řadu zajímavých aktivit. Už na 1. dubna připravili pro zájemce výlet na Rejvíz. Jelikož se nám blíží Velikonoce, uskuteční se v den 8. dubna

společné česko-ukrajinské setkání s vyprávěním o velikonočních zvycích při pečení jídášů a beránka. 17. dubna zve centrum na workshop v barvení vajíček různými technikami. 26. dubna se pracovníci s dobrovolníky zapojí do celostátní Sbírkky potravin. V Denním stacionáři Šimon je duben ve znamení zdravotníků. V rámci celoročního projektu „Ten dělá to a ten zas tohle,“ si pro

tento jarní měsíc zvolili profesi zdravotní sestry. V polovině dubna dokonce stacionář navštíví sanitka. Během besedy bude zdravotní sestra seznamovat uživatele s krásami své práce. Společně s kolegou předvede ukázky první pomoci. A na co se uživatelé nejvíce těší? Že si budou moci prohlédnout sanitní vůz.

V Charitním domě sv. Anežky si 7. dubna připomenou Světový den zdraví, který je v tomto roce věnován ústní hygieně. Při péči o své nově vysazené květiny a bylinky oslaví klienti Den Země. Kromě Velikonoc se obyvatelé domova těší na konec měsíce, kdy si postaví „májíček“, vyrobí vrbová košťátka a upálí čarodějnic.

Jarní aktivity si připravili pro své klienty i v Domově pokojného stáří sv. Františka. Pokud počasí dovolí, všichni se těší na zahradu a pobyt na čerstvém vzduchu. Jednou z oblíbených činností seniorů je společné posezení a opékání špekáčků na zahradě.

Krásně rušno bude i v Domově pokojného stáří sv. Hedviky. V rámci celoročního projektu Dary Země se budou klienti při společných dubnových aktivizacích věnovat květinám, jejich pěstování a sázení. Během Pašijového týdne si budou klienti připomínat poslední dny Ježíše Krista, oslaví Velikonoce. Na 30. dubna pro ně pracovníci připraví Valpružinu noc, kdy na zahradě uspořádají slet čarodějnic.

Rodinám pomáhá tři roky

Odlehčovací služba sv. Zdislavy slaví tři roky své existence. Ano, přesně 1. dubna 2022 přivítala Charita Jeseník do své rodiny novou službu.

Odlehčovací služba sv. Zdislavy je jedinou službou svého druhu v regionu. Sídli v Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě a se dvěma jednolůžkovými pokoji nabízí pomoc pečujícím rodinám, kteří si díky ní mohou dopřát odpočinek od náročné celodenní péče o své blízké, získat potřebný prostor pro vyřízení různých záležitostí nebo i čas pro návštěvu rodiny, lékařů, či svou léč-

bu, a přitom mít jistotu, že je o jejich milované dobře postaráno. Zaměstnanci služby se starají, aby čas strávený mimo domov byl pro klienty příjemný. Ti mohou během pobytu, který může trvat až tři měsíce, zajímavě vyplnit volný čas v aktivizační dílně ve společnosti vrstevníků při tvoření, vaření a jiných činnostech. Za 3 roky využilo službu 62 klientů. Řada z nich se opakovaně vrací.

Stane se ...

Barvy ovládnou stacionář

Modrá je barvou naděje. Proto v Denním stacionáři Šimon zahajují první dubnový týden, kdy si připomínáme Světový den porozumění autismu, právě v této barvě. Následující týdny se pracovníci i uživatelé obléknou do žluté, červené, zelené a fialové barvy. Každý týden budou symbolicky věnovat rozmanitým aktivitám, které jsou spojené s konkrétní barvou.

Budou zahradničit

Co by byly záhonky bez pořádné dávky zeleniny a truhlíky bez květin? V DPS sv. Františka v Javorníku se budou klienti i letos věnovat zahradničení. Začátkem dubna se pustí do vysévání osení, aby se domov na Velikonoce pěkně zazelenal. Pokud budou klientům síly stačit, pustí se v rámci aktivizace i do sázení přísad zeleniny. O záhonky pak bude pečovat pan údržbář.

Důležité je „vidoucí srdce,“ říká v rozhovoru ředitel Charity ČR Lukáš Curylo

Loňský rok byl kvůli ničivým povodním extrémně náročný, ale zároveň prověřil míru solidarity, která byla enormní. S novým rokem jsme vkročili do výjimečného Jubilejního roku, který přichází jednou za 25 let a je mimořádnou příležitostí k vnitřnímu růstu, odpuštění a naději. Nejen o naději jsme si povídali s ředitelem Diecézní charity ostravsko-opavské a Charity ČR Mgr. Lukášem Curylo.

Svatý rok 2025 je po roce 2000 prvním řádným jubilejním rokem v tomto tisíciletí. Papež František pro něj zvolil motto: „Naděje nezklame.“ Jak jej vnímáte Vy?

Naděje zakotvená v Bohu nemůže nikdy zklamat. Má být naší inspirací a také majákem v často rozbouraných vodách našeho života. Charitní služba je v podstatě předáváním naděje našim klientům v jejich nesnázích a spoluputováním k nezpochybnitelnému cíli našeho života, kterým je naše spása. Svátý otec říká, že se máme učit rozpoznávat naději v každodenním setkávání se s lidmi a světem. Pak budeme moci žasnout nad tím, kolik dobra na světě existuje. A naše srdce se rozzáří nadějí. Potom budeme schopni být světle budoucnosti pro lidi kolem nás.

Pracoval jste jako pedagog, později na kraji a magistrátu. V roce 2007 jste byl jmenován ředitelem Diecézní charity ostravsko-opavské. Od roku 2013 jste i ředitelem Charity ČR. Co vás přimělo akceptovat nabídky? Co vás přivedlo k práci v Charitě?

Cesty Páně jsou nevyzpytatelné. V den konání konkurzu na ředitele DCHOO mě oslovil jeden z ředitelů Charit, jestli bych se nechtěl přihlásit, a tak jsem to zkusil. A Pán si mě povolal do služby, kterou jsem přijal s obrovskou pokorou a respektem. A velmi podobně tomu bylo v roce 2013, kdy se hledal ředitel CHČR na „přechodné“ období a já jako služebně i věkově nejmladší z ředitelů diecézních Charit jsem na to kolegům kývnul a biskupové mi následně dali důvěru. A jak to tak bývá, z přechodného období je už více jak 12 let. ☺ Je to cesta plná výzev, dobrodružství, ale hlavně hmatatelný důkaz Boží lásky, za který jsem nesmírně vděčný.

Nedávno skončila Tříkrálová sbírka 2025 s rekordním výměškem. Jak tento ročník hodnotíte?

Letošní ročník byl poznamenán povodněmi, a to i tady na Jeseníku a také obdobím vysoké inflace. Přesto lidé opět prokázali, že umí být štedří. Už dlouhá léta tvrdím u nás i v zahraničí, že Češi jsou jedni z nejsolidárnějších národů na světě. A na to můžeme být právem hrdí. Tento ročník byl opět

rekordní a pro nás o to více zavazující v naší službě ve prospěch těch nejpotřebnějších.

Plánujete nějaké změny nebo inovace pro příští ročník Tříkrálové sbírky? Jak se snažíte oslovit mladší generace dárců?

Pro tento rok, který byl jubilejní, jsme připravili tříkrálovou hymnu od Michala Horáka, která byla věnovaná především mladým koledníkům. Pro příští rok upouštíme

službách. Ale jak víme, je často obtížné sehnat zdravotní sestry či sociální pracovníky. Stárnoucí populace je výzvou nejen pro CHČR, ale také pro celou společnost. Bude se muset zvýšit kapacita pobytových i terénních služeb, a na to musí reagovat dotační politika na úrovni státu, krajů i obcí a také činnost zdravotních pojišťoven. Obzvláště ve výstavbě pobytových zařízení pro seniory máme několikaletý skluz. Charita musí nadále usilovat o vysokou kvalitu svých služeb a svým klientům nabízet to nejlepší. Díky tomu může většina lidí až do svého odchodu z tohoto světa zůstat převážně doma v kruhu svých nejbližších. Navíc Charita nabízí i duchovní doprovázení, které ulehčuje člověku vyrovnat se se svým životem, často i odpustit a usmířit se

od tříkrálového šátku a připravili jsme pro koledníky nový dárek. Ale ten ještě ponechám jako překvapení. Určitě se dále bude pracovat na dalším zkvalitňování propagace a možnostech darování do TKS. Také chceme více oslovit i koledníky ve zralejším věku, protože smyslem sbírky je zapojit do ní všechny generace a zvěstovat všem radostnou zprávu o narození našeho Spasitele.

Jak se Charita ČR vyrovnává s rostoucí poptávkou po sociálních službách, zejména v souvislosti se stárnutím populace?

CHČR se snaží flexibilně reagovat na místní poptávku po sociálně-zdravotních

a prožít závěr svého života v pokoji a lásce.

Existuje nějaká oblast pomoci, do které by se Charita ČR chtěla v blízké budoucnosti zapojit? Jaké jsou hlavní výzvy při rozšiřování jejich služeb?

Jednou z našich advokačních priorit je prosazení zdravotně-sociálního pomezí pro naše terénní služby. Chceme, aby pracovník v sociálních službách mohl provádět elementární zdravotnické výkony, a naopak zdravotní sestra sociální výkony. Tím by se zjednodušil celý systém a u klienta by se nemuseli střídat tak často naši pracovníci. Další důležitou oblastí bude dostupné bydlení, ať už sociální, či nové připravované podporované

bydlení. Člověk ohrožený ztrátou bydlení nebo žijící v nevyhovujících podmínkách prožívá frustraci a pocit nebezpečí, který ho pak omezuje v dalších činnostech a zejména pak negativně ovlivňuje rozvoj a výchovu dětí.

Loňské povodně způsobily rozsáhlé škody. Jak tato událost ovlivnila připravenost Charity ČR na podobné mimořádné situace? Zavedli jste nějaká nová opatření nebo postupy pro rychlejší a efektivnější reakci v budoucnu?

Každá taková krizová událost otestuje naši připravenost a zároveň je vždy reálným zrcadlem našich nedokonalostí. Nikdy se nejde stoprocentně připravit na tyto události, ale musíme vždy následně vyhodnotit účinnost naší pomoci, najít slabá místa, poučit se z chyb a nabitě poznatky implementovat do našich směrnic, struktury a řízení kri-

válkou. Pro naše kolegy na Ukrajině je také důležité ujistění, že ani po třech letech na ně nepřestáváme myslet, a že nám jejich osud není lhostejný.

Charita Jeseník nedávno oslavila 30 let své existence a prošla významným rozvojem služeb. Jak hodnotíte jejich práci v regionu, zejména s ohledem na povodně?

Rozvoj a činnost Charity Jeseník jsou obdivuhodné. Měl jsem možnost zúčastnit se oslav, a to je vždy velká příležitost se poohlédnout za minulostí a připomenout si velká díla, která se Charitě Jeseník podařila udělat. Ale za vším tím dílem jsou vždy konkrétní lidé a jejich obětavost a nasazení. Bez nich by Charita Jeseník nebyla tam, kde dnes je. Pro mě osobně je toto vždy velmi inspirující a zavazující. Při povodních Charita Jeseník, a to i ve spolupráci s celou

žitě a navzájem se podmiňují. Vidět potřebu člověka je zásadní, ale bez znalosti, jak mu pomoci, zůstane jen při soucitu a naopak, k čemu nám jsou znalosti bez empatie a zachování důstojnosti člověka? A pak je nutné stále prožívat a uvědomovat si, že člověk, kterému pomáháme, nám zpětně často dává více, než mu dáváme my, ať už je to v podobě úsměvu, vyjádření díky, v našem sebeuplatnění anebo v nějaké průběžné reflexi našeho života.

Jste ředitelem Charity České republiky a Diecézní charity ostravsko-opavské, působíte v Zastupitelstvu Moravskoslezského kraje, jste členem několika komisí Rady kraje. Jak se Vám daří skloubit tak náročné pracovní pozice? Kdy a jak odpočíváte?

Není to jednoduché a chce to i velkou míru tolerance mých nejbližších. Mám výhodu, že se věnuji sportu i hudbě a mám kolem sebe mnoho dobrých lidí. To mi dává prostor k relaxaci a čerpání síly pro mé působení. Také je hodně inspirující, když se vám práce daří a zpětně vidíte, co se vám s pomocí Boží a kolegů podařilo udělat. Dělat dobré věci a pomáhat lidem je pro mě velkou hnací silou, která je schopna překonávat různé obtíže, které přirozeně práce i život přináší. Zakončil bych svůj rozhovor citátem z Matoušova evangelia: „Shromažďujte si své poklady v nebi. Neboť, kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.“ (Mt 6,19-21)

Děkuji za rozhovor.

Mgr. & Mgr. Lukáš Curylo – medailon

Žije v Ostravě. Je otcem čtyř dětí.

Souběžně vystudoval Filozofickou fakultu Ostravské univerzity a Cyrilometodějskou teologickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci. Vyučoval na gymnáziu, pracoval jako metodik Odboru školství, mládeže a sportu na Krajském úřadě Moravskoslezského kraje, či řídil Odbor kultury, školství, mládeže a sportu na Magistrátu města Ostravy. V dubnu 2007 jej biskup František Václav Lobkowicz jmenoval ředitelem Diecézní charity ostravsko-opavské. V únoru 2013 jej Česká biskupská konference jmenovala ředitelem Charity Česká republika. Od roku 2015 je členem Evropského hospodářského a sociálního výboru. Působí jako viceprezident Unie zaměstnavatelských svazů ČR. Je dlouholetým členem KDU-ČSL.

Ve volných chvílích se věnuje hudbě, působí jako varhaník v kostele sv. Mikuláše v Ostravě-Porubě a je spoluzakladatelem rockové kapely ADOBRE. Pravidelně se věnuje sportu, především sálové kopané, lyžování a jízdě na kole.

Jeho osobní motto zní: „Jenom život, který žijeme pro druhé, stojí za to.“

zových situací. Na tomto místě bych však chtěl ještě jednou poděkovat všem našim zaměstnancům i dobrovolníkům za jejich nasazení při pomoci lidem zasaženým touto povodní. Ta vlna solidarity a nasazení byla neuvěřitelná a byla projevem skutečné CARITAS – milosrdné lásky.

Letos si připomeneme smutné výročí tři let od napadení Ukrajiny. Jak Charita ČR plánuje pomáhat v letošním roce?

Charita pomáhá na Ukrajině již více jak 25 let a naši pomoc nezastavila a ani nezastaví válka. Ba právě naopak. Naše pomoc se i v letošním roce zaměří na obnovu domácností, přístupu k pitné vodě i elektřině a také na práci s vnitřními přesídlenci, kteří utekli před válkou do „bezpečnějších“ částí Ukrajiny. Nadále ale také pomáháme našim klientům, kterým jsme pomáhali i před

úžasnou sítí Charit sehrála a stále sehrává významnou roli.

Jaké klíčové vlastnosti a dovednosti hledáte u svých zaměstnanců? Co považujete za příznačné nebo typické pro úspěšného pracovníka v charitních službách?

Na to mám díky encyklice Deus Caritas est jasný názor. Charitní pracovník musí mít výborné odborné kompetence a „vidoucí“ srdce, které vidí potřeby druhých a je schopno projevoval milosrdnou lásku, což je v podstatě řečeno - být u srdce člověka, který se ocitl v nouzi a prožívá určitou „mizérii“ (misericordia). Naši zaměstnanci musí vidět v každém člověku jeho nesmazatelnou lidskou důstojnost, která vychází ze skutečnosti, že jsme byli stvořeni k obrazu Božímu. Obě tyto dispozice jsou důle-

Jak zvládat demenci doma

16. 5. 2025

Priessnitzovy léčebné lázně a.s., lázeňský dům Priessnitz, Zimní zahrada

09:00–09:30

Prezence účastníků, zahájení

09:30–09:45

Úvodní slovo

Mgr. Bc. Zdeňka Blišťanová, starostka Města Jeseníku

09:45–10:15

Vytváříme most do světa demence – metoda Validace Naomi Feil® v praxi

U člověka trpícího demencí je důležité se zaměřit hlavně na jeho chování, které je odrazem jeho životních zkušeností, traumat a nenaplněných potřeb. Porozumění nedovoleným příběhům pomáhá těmto lidem najít znovu sami sebe.
Mgr. Mária Wirth PhD., lektorka, místopředsdkyně Slovenské alzheimerovské společnosti

10:15–10:45

I prostředí může pečovat – úpravy domácího prostředí lidí s demencí

Jak lze i drobnými úpravami domácího prostředí podpořit samostatnost a bezpečnost člověka s demencí, usnadnit mu orientaci v prostoru a podpořit jeho návyky a důstojnost.
Anežka Příhodová MSc., lektorka a spoluzakladatelka projektu Alzheimer Café

11:00–11:30

Co nás čeká v budoucnu – v horizontu 10 let

Aktuální stav a prognózy související s nárůstem počtu osob trpících demencí. Zajištění a podpora služeb pro seniory, osoby trpící demencí a pečující osoby ze strany Olomouckého kraje; projekty a další aktivity v této oblasti.
Mgr. Petra Hemžská, referentka pro plánování sociálních služeb, Krajský úřad Olomouckého kraje

11:30–12:00

Příběhy pečujících osob

Je možné doma zvládnout péči o blízkého s demencí? Jaká úskalí to pečujícím přináší? Co je nejtěžší? A co naopak tato péče dává?
O své zkušenosti se podělí dvě pečující rodiny

12:00–13:00

Přestávka na oběd

13:00–14:30

Workshopy

S Angličanem anglicky, ale jak s člověkem s demencí??? Jaký jazyk se musíme naučit?

Mgr. Mária Wirth PhD.

Bydlení ve stáří. Jaké by mohlo být?

Anežka Příhodová MSc.

Podpůrná skupina pro pečující

MUDr. Jan Kubánek, psychiatr a rehabilitační lékař, PLL a.s. Jeseník

14:30–15:00

Závěrečné slovo

Mgr. Helena Paschkeová, ředitelka Charity Jeseník

Záštitu nad konferencí převzala starostka Města Jeseníku Mgr. Bc. Zdeňka Blišťanová.

Nutné přihlášení předem do 8. května 2025 / Vstup zdarma

Registrujte se na <https://forms.office.com/e/B2k63qihPM> nebo přes QR kód

Tel: 605 597 329 | Email: michaela.markova@jesenik.charita.cz

Pomáhat přináší radost

Každoročně se třetí březnové úterý slaví Světový den sociální práce. Jeho cílem je upozornit na smysl sociální práce jako profese a na její celospolečenský význam. Poprvé jej Mezinárodní federace sociálních pracovníků vyhlásila v roce 1983.

Práce v sociální sféře není snadná a určitě není pro každého. Každý, kdo se vydá touto cestou, musí počítat s tím, že jej čeká práce velmi náročná, která vyžaduje nejen odborné znalosti, ale také velkou dávku empatie, trpělivosti, odolnosti vůči stresu a u řady pozic i fyzickou sílu. Lidé, kteří chtějí pomáhat jiným, v sociální sféře určitě najdou své uplatnění, protože výběr pozic je velice pestrý. Záleží na

vzdělání, ale i dalších aspektech. Někdo chce pracovat s dětmi, jiný s handicapovanými tělesně nebo duševně, se seniory, s minoritami, či bojujícími se závislostmi. Pokud se zeptáte pracovníků Charity Jeseník, kteří se denně setkávají s lidmi v obtížných životních situacích, co je na jejich práci baví, dostanete podobné odpovědi. V první řadě je to pocit naplnění, že pomáhají jiným. Ve své práci vidí smysluplnost. Baví je různorodost. Žádný den totiž není stejný. Vždy jsou jiné situace, emoce. Každý den má jinou dynamiku. Práce s lidmi, kteří potřebují jejich pomoc, jim totiž nedovolí upadnout do stereotypu, přispívá k sebezrozvoji a posouvání vlastních hranic. „Musíme být otevření k jejich potřebám, umět naslouchat, abychom mohli pomáhat,“ uvedla Marta Nosková, vedoucí Denního stacionáře Šimon, který poskytuje služby lidem s mentálním a kombinovaným postižením a lidem s poruchou autistického spektra. Odměnou pak je reakce uživatelů, kteří jsou bezprostřední. „Když uživatel přijde a řekne, že nás má rád a dává najevo, že je u nás spokojený, to je pro nás signál, že svou práci děláme dobře.“ Dvacetileté zkušenosti s prací s různými cílovými skupinami a na rozličných pozicích v různých organizacích má například sociální pracovnice Domova pokojného stáří sv. Hedviky Ilona Prokopová. „Na mé práci mě baví, jak je různorodá. Musím se dobře orientovat v legislativě, ale také mít základy ze zdravotnictví, či účetnictví, protože disponuji s finančními prostředky klientů a mám na starosti i sklad. Úzce spolupracuji se zdravotními sestrami a relevantní informace předávám pečovatelkám, které metodicky vedu a sleduji, zda je péče kvalitní. Komunikuji s úřady i s rodinami. Jako sociální pracovník neprovádím jen šetření u klientů, ale po celou dobu sleduji, jak se jim daří a co potřebují a následně upravuji plán péče.“

Z mého pohledu

Mít v práci fajn kolektiv stojí za to

Když mě paní vedoucí požádala o srovnání naší služby s jinými, kde jsem dříve pracovala, donutila mě k velkému zamyšlení a taky vyvolala spoustu vzpomínek milých i těch méně příjemných. Kdysi jsem z rodinných důvodů přestala podnikat jako kadeřnice a šla pracovat do kuchyně tehdy nového domova seniorů v Brně. Tam jsem zjistila, že práce se seniory je vlastně skvělá a smysluplná, že mě baví. Díky lidem, kteří tam pracovali, jsem se naučila vnímat potřeby klientů, jejich nemoci, starosti, potřeby a taky jejich humor a moudrost, kterou věk přináší. Nedělili jsme se na zdravotní, pečovatelský, kuchařský, uklízečský personál. Byli jsme jeden tým. I při 75 klientech tam vládla domácí atmosféra a dodnes na to ráda vzpomínám.

Po pěti letech mě život zavál z jihu sem na sever a já hledala práci v sociálních službách tady. Trvalo to dlouhé tři roky, ale podařilo se, a já konečně nastoupila

do DPS sv. Hedviky ve Vidnavě. Do práce jsem přišla se strachem, jaké to bude. K mému překvapení jsem se cítila, jako bych přišla domů. Vládla tady pohoda, jako nováček jsem necítila žádný problém. Děvčata mě skvěle zaučila. Jen jsem byla překvapená, že to, co jsem v Brně dělala jako kuchařka, zde dělám jako pečovatelka. Připadá mi, že přípravou stravy vlastně obíráme klienty o péči a aktivizace. Rádi by si třeba povídali, ale my už musíme jít chystat oběd nebo mazat chleba k večeři. Tohle v Brně dělaly kuchařky a pečovatelské dostaly stravu připravenou tak, aby ji mohly hned podat klientům, tedy namanou, nakrájenou, jak bylo potřeba. To byla asi jediná vada, kterou jsem našla a která mi vadí dodnes.

Po sedmi letech ve Vidnavě mě bývalé kolegyně zlákaly nastoupit do státního zařízení, kde bylo víc peněz, no, kdo by to nechtěl? A tak jsem po dlouhém zvažování z DPS sv. Hedviky odešla. Při

loučení mi tehdejší vedoucí řekla – když se vám tam nebude líbit, beru vás zpátky. Dodnes jsem vděčná celému vedení, že mi umožnili vrátit se. Beru tenhle úlet jako čtrnáctidenní stáž, kterou by si měla projít každá z nás, když začneme bruchet, že máme málo peněz za hodně práce, že jsme unavené, že jinde by to bylo lepší. Nebylo, věřte mi. Ten domácí přístup ke klientům, fajn kolektiv (i když někdy to skřípe, ale když je zle, vždycky držíme při sobě) stojí za to. Pracovat v klidu, těšit se do práce, to je daleko víc než mít o pár korun navíc na účtu. I když samozřejmě bychom měli rádi i ty peníze stejné, jako naše kolegyně ze „státních zařízení“.

Děláme přece stejnou práci a snad můžu říct za své kolegyně a kolegu, děláme ji srdcem.

Nadězda Krejčí
pečovatelka

Duchovní zamyšlení

Milí příznivci a přátelé CHARITY,

Matka Tereza z Kalkaty, která obdržela na konci 20. století Nobelovou cenu co by misionářka lásky za službu těm nejméně, řekla, že největší nemocí dnešních lidí je, když se člověk cítí být na tomto světě zbytečným.

S tímto konstatováním můžeme souhlasit i v současnosti. Jednou z největších bolestí člověka dneška je pocit zbytečnosti. Pro řadu lidí není klíčové se něco dozvědět, mnohým důležitější je, aby naši vlastní hodnotu, aby věděli, že mají pro někoho cenu. Zvláště vyhraněné je to u lidí, kteří žijí na okraji společnosti. Když se zeptáte bezdomovců, jak vnímají sebe sama, zjistíte, že se identifikují s nálepkami, které jim často dávají lidé. Pokládají se za „Socky“, skoro každý z nich řekne, že je „Nula“, prostě „Nic“; kdyby nebyl, nikomu by nechyběl.

Z bible známe příklady, kdy Ježíš o někom, kdo byl dosud na okraji, prohlásil, že je to syn nebo dcera praotce Abraháma.

V posledním roce, zvláště po povodních ze září 2024, byli těžce zasažení mnozí lidé zdejšího regionu, kteří se cítili bezradní, bezmocní. Bylo obzvláště dojemné, že těmto lidem přispěchali na pomoc lidé z různých končin naší vlasti a v neposlední řadě neziskové organizace (Charita, Člověk v tísni a další), kraje, obce a vláda ČR. Jsem velmi potěšen (stejně jako i jiní) tím, že projev milosrdenství a pomoc mnoha lidí s těmi, kdo utrpěli újmu na majetku, na fyzickém a duševním zdraví, je stále přítomen v naší společnosti a vypovídá o sounáležitosti mezi lidmi. Nevěřil jsem vlastním očím, že „jen“ na účet farnosti Jeseník na pomoc postiženým lidem přispěli zejména fyzické osoby, ale i podnikatelé částkou cca 5 milionů Kč.

V blízké době nás čekají velikonoční svátky, které jsou pro křesťany největším tajemstvím víry Zmrtvýchvstalého Krista. Bůh, který se stal člověkem, se obětoval za všechny lidi tím, že se nechal ukřižovat, aby nám lidem celého světa přinesl spásu.

Přejme si, aby se i našich srdcí dotkl Hospodin, abychom byli poutníky radosti z naděje uskutečněné spásy a přinášeli tomuto světu radost pokoj a lásku. A to je cesta i k míru.

Josef Liberda
trvalý jáhen

Poděkování

Za masopustní návštěvu

Děkujeme dětem a paním učitelkám z Mateřské školy Polská v Javorníku, kteří svým masopustním průvodem navštívili 4. března Domov pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Naším seniorům udělali všichni velkou radost. Vždyť během pošmorného počasí prošli celým domovem krásné princezny, motýlek, vodník a spousta zvířátek. K tomu ještě všem nabídli koblížky a papírového kašpárka na špejli.

Dětem i paním učitelkám děkujeme za příjemnou návštěvu.

Za koncert s harmonikou

V Charitním domě sv. Anežky ve Vidnavě si klientky užily krásnou oslavu MDŽ. Z Bělé pod Pradědem za nimi dorazili manželé Švajkovi se synem Vojtou. Právě táta se synem si pro dámy připravili hudební vystoupení. Pan Miroslav Švajka zahrál na tubu a Vojta na akordeon. Na závěr vystoupení předali pánové ženám krásný karafiát a společně si pochutnali na výborných roládách, které během dopoledních aktivit v domově napekli. Rodině Švajkových moc děkujeme a těšíme se na další koncert.

Informujeme

Sbírka potravin v supermarketu Lidl Jeseník

POMÁHEJTE
POTŘEBNÝM
ZAPOJTE SE
DO SBÍRKY

26.
DUBNA

SBÍRKA
POTRAVIN